

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Suflu peste voi, fiilor străjeri, suflu ca să vă dau putere, ca să vă întăresc trupul și duhul să-Mi deschideți cartea în care Eu, Domnul, Mă scriu cu voi și-Mi las în ea cuvântul cel pentru purtarea crucii, pentru care trebuie iubire și credință sfântă, și de la acestea nădejde, căci ce nădejde mai pot avea cei fără de credință și fără de iubire pentru ea? Mă uit cu sfinții la cei ce n-au credință și la cei ce-și pierd credința și iubirea cea pentru ea, căci viața lor este fără de nădejde și sunt mereu în primejdie și n-au sprijin sfânt. Eu însă vin la voi și vă învăț. Cu învățătura Mea vă dau putere, vă dau nădejde, fiilor. Oricâte ispite poartă pe ea calea crucii, toate sunt ca să-i țină tot mai aproape de Mine pe cei ce Mă iubesc, și ca nu cumva să piară ei de prea mult bine ca oamenii din lume, care uită de Domnul pentru multul bine pe care și-l tot prepară prin fel de fel de bucurii și plăceri, iar când acestea nu-l mai mângâie și nu-l mai ajută pe om se vede fără sprijin omul și vede deșertăciunea cea de pe pământ, în care toți oamenii stau.

O, învățați zi după zi tot mai mult calea crucii, fiilor, și multul ei preț. Numai cei atinși la suflet de Dumnezeu, numai ei nu leapădă crucea. Calea aceasta cu multe încercări vă ajută să vă cunoașteți binele și răul din voi și, dacă vreți, vă face blânzi, blânzi, numai să aveți iubire, fiilor, că dacă n-aveți blândețe, din lipsa iubirii nu aveți, iar dacă nu aveți iubire, din lipsa blândeții nu aveți. Bine este să vă puneți toată nădejdea în Mine și să vă văd că așa faceți, că Eu, Domnul, pe mulți din creștini îi văd nădăjduind în fel de fel de ajutorări pentru ei când sunt lipsiți, când sunt neputincioși, când sunt încercați, și iau de la oameni să știe și să facă, iar Eu mult Mă mâhnesc atunci de la aceștia, care atât de mic și de departe Mă țin pentru ei. O, dacă e să vă ajut Eu prin oameni, vă spun Eu, vă înștiințez Eu, căci Eu veghez mult pentru voi, și aș voi să aibă creștinii această nădejde și cuminenie, că altfel fiecare e în felul lui ca și în lume oamenii, și Eu nu mai văd asemănare între voi, și cu Mine apoi, iar Eu sunt ținut neputincios de creștini când sunt toate în mâinile Mele, toate cele pentru buni și pentru răi.

O, nu știu cum să te mai apropii de inima Mea, creștine al poporului Meu, că departe ești de ea cu toate câte tu dai să poți tu fără de Mine pentru tine. Purtarea crucii ca și Domnul tău ar fi fost cea mai frumoasă știință pe care ai fi putut dori din plin s-o ai, dar Eu voiesc să am nădejde că te vei strădui s-o dobândești, ca nu cumva cei atâția ani învățați cu atâta cuvânt din cer să-i fi învățat în zadar.

O, cei ce leapădă crucea se așează mai mari ca Dumnezeu, Care a suferit pentru fiecare om, că nu e om care să nu fi greșit împotriva vieții, și este vrednic de răspuns. Aș fi dorit cu toți cei din cer ca în vremea celor peste șaiszeci de ani de râu de cuvânt peste pământ, aș fi dorit să iasă de la această școală o ceată mare de creștini purtători de cruce, în fața căreia Eu, Domnul, să fi fost pilda cea de urmat. Mulți au pornit și au mers, dar neîndeletnicindu-se să învețe bine ca să știe calea și să poarte crucea, au fost biruiți de diavol și se bucură diavolul de ei înaintea Mea. Mulți au pornit, puțini au stărut, dar așa cum au știut ei, de vreme ce nu și-au făcut rost de veșmânt, de cămășuța cea sfântă, și numai ziua cea mare își va striga pe biruitorii ei, împreună cu Mine biruitori și purtători de cruce.

Eu însă dau să stăruiesc și să strig la toți cei ce știu cuvântul venirii Mele și să le spun că rămân datori acestei învățături, care nu trebuie călcată sau împlinită pe bucăți. Ce grijă ar fi mai prețios de purtat ca s-o dea laoparte pe aceasta? Eu aceasta îi întreb pe cei ce poartă alte griji din cei ce cunosc și tot iau cuvântul Meu de aici, de la izvor.

O, popor de la izvor, îndeletnicește-te să lucrezi mult, mult bine. Fiecare din voi nu căutați ale voastre, fiilor. Să nu vă grăbiți să spuneți că așa faceți. Învățătura Scripturii este sfântă pentru creștinii purtători de cruce. În ziua cea mai de pe urmă a biruinței Mele, Eu Însumi voi spune: *«Veniți voi, cei binecuvântați prin binele pe care Mi l-ați făcut după voia Mea, dăruindu-l pe el celor din jurul vostru, și cu care v-ați lucrat intrarea în împărăția Mea!»*.

O, să nu fie zi să treacă fără să luați povețe din Scripturi pentru purtarea crucii, fiilor. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și nu trebuie lăsat neîmplinit cuvântul Meu. Fiți, așadar, harnici pentru împlinirea lui, căci cine nu împlinește cuvântul Meu nu este om deștept oricine ar fi el, și nu Mă iubește un astfel de om. Eu când Mă uit să-l văd pe creștin trebuie să-l văd împlinind cuvântul Meu, și acela este cel ce Mă iubește, așa cum este scris, iar cine alege să facă altfel, pe unul ca acela Eu, Domnul, îl îndemn să învețe viața și faptele creștinului iubitor de Dumnezeu, să învețe din carte, și toate acestea se găsesc în Scripturi, și se găsesc în cuvântul Meu cel de azi. Amin.

O, Mă ridic. Am lăsat în carte îndemn pentru purtarea crucii. Acest îndemn va fi prețuit și lucrat de creștinii Mei cei adevărați, iar ceilalți pot învăța până-și vor așeza voința, până la crucea purtată, iar Eu voi răbda încă de la ei.

M-ați sprijinit, fiilor, și sunteți slăbiți, dar Mi-ați așezat glasul în carte. Eu, Domnul, vă mângâi în neputințe, dar voi știți calea crucii că așa este ea. Să nădăjduim că vor înțelege mulți și mai mulți taina purtării crucii. Vă dau întărire pentru Mine ca să Mă sprijiniți când vin. Unii pe alții ne sprijinim, iar crucea ne ține, fiilor. Amin, amin, amin.

21 martie/3 aprilie 2016